

REGLAČ

Glasilo OŠ heroja Janeza Hribarja Stari trg pri Ložu
2015–2016

V tej številki:

PRVOŠOLČKI V LETU 2015/2016

3

USTVARJALNI UTRINKI UČENCEV

4

DEVETOŠOLCI V LETU 2015/2016

37

ANGLEŠKI PRISPEVKI

40

NEMŠKI PRISPEVKI

42

KULINARIKA

47

MIGAJOČE POLETJE

52

LIKOVNI IZDELKI UČENCEV

55

Spoštovani bralec,

pravkar si odprl novo izdajo našega šolskega glasila. Tako kot vsako leto boš v našem šolskem glasilu lahko prebiral prispevke učencev od 1. do 9. razreda. Ker je vsak razred in konec koncev vsak človek »zase svet«, kot bi rekel Tone Pavček, je vsak razred prispeval različne prispevke, od literarnih poustvarjanj do likovnih izdelkov.

Ob tej priložnosti bi se zahvalila učencem za vse njihove ideje, saj so z njimi obogatili naš časopis, in vsem učiteljicam, ki so učence spodbujale k ustvarjalnemu pisanju.

Sedaj pa horuk v počitnice. Udobno se namesti v svojem najljubšem kotičku, glasilo v roke in uživaj v brezskrbnem poletnem branju.

Katarina Zbačnik,

prof. slov.

PRVOŠOLČKI V LETU 2015/2016

OŠ heroja Janeza Hribarja Stari trg pri Ložu

OŠ heroja Janeza Hribarja Stari trg pri Ložu podružnica Iga vas

USTVARJALNI UTRINKI UČENCEV

KO BOM VELIK(A), BOM:

TARIK , JOŠT, ROK SRPAN	POLICIST
MITJA, ŽANA LIZA	OSKRBNIK V ŽIVALSKEM VRTU
JERNEJ, MATIC	BIATLONEC
IZAK	NOGOMETAŠ
LANA, MANCA, NINA	TRGOVKA
MARUŠA	VETERINARKA
LUKAS	BANČNIK, LOVEC
ANASTASIJA, KRISTINA	GASILKA
KIM, MARTINA	NATAKARICA
LUKA, ROK ZABUKOVEC	REŠEVALEC
ROK SRPAN	POLICIST, NOGOMETAŠ
TANJA	LEKARNARICA
ALEKSEJA, DRAGANA, EMA	UČITELJICA
ANDRAŽ	GOSTILNIČAR, LOVEC

Prvošolci

MAMICO IMAM RAD(A), KER:

- ME JE RODILA
- ME IMA RADA
- SE POTRUDI ZA MOJ ROJSTNI DAN
- KUHA KOSILO
- MI KUPI HRENOVKE
- HRANI MOJE MUCKE
- MI POMAGA PRI DOMAČI NALOGI
- MI SPEČE ČEVAPČIČE
- HODI V SLUŽBO

- NAM DOBRO ŽUPO SKUHA
- SKRBI ZAME
- MI POSODI TELEFON ZA IGRICE
- MI VSAKO NOČ DA LUBČKA
- MI BERE PRAVLJICE
- MI ZMERAJ NEKAJ IZ KNJIŽNICE PRINESE
- JE PRIJAZNA
- ME PELJE V LJUBLJANO
- MI PUSTI KUNG FU GLEDAT

OČKA IMAM RAD(A), KER:

- ME PELJE V ŠOLO
- LAHKO DELAM Z NJIM
- NAS PELJE V TRGOVINO
- NAS IMA RAD
- MI PUSTI DA MU POMAGAM
- MI DOVOLI ITI NA OBISK
- DELA PRI STARI HIŠI
- MI POMAGA
- MI VSE DOVOLI

- SE Z MANO IGRA
- ME PELJE V ITALIJO
- VELIKO ZASLUŽI
- MI POSODI RAČUNALNIK
- SKUPAJ IGRAVA TENIS IN LOVIVA HOBOTNCE
- MU LAHKO POMAGAM
- ME NAUČI NOVIH IGRIC
- ME PELJE K ZOBOZDRAVNIKU
- MI POMAGA PRI DOMAČI NALOGI
- MI POSODI TELEFON
- SKUPAJ IGRAVA NOGOMET
- MI KUPI IGRAČE IN MI JE OBLJUBIL ŠTIRIKOLESNIK

PRVOŠOLCI**ČUDEŽNI DALJNOGLED**

V vikinški vasi je živel viking Viki. Bilo mu je zelo dolgčas, potem pa se je domislil. Kaj, če bi šel v gozd, je rekel Viki. Zagledal je jamo in v njej se je nekaj zasvetilo. Kaj je to? Ta stvar je Vikiju izgledala kot daljnogled. Pokukal je vanj in se začudil. V daljnogledu je bila prihodnost vikinške vasi. V njem je videl goreče hiše, trupla vikingov in kar je bilo najhujše, videl je zmaje. Vikija je spreletel srh. Hitro je posvaril druge vikinge in njegovo družino. Viki je do noči čakal s samostrelom in tremi meči. Čakal je in čakal, potem pa so se pokazali plameni in kriki. »Zmaji!« je zakričal viking Smrkelj. Viki je hitro pogledal v daljnogled in videl, da zmaje lahko premaga samo on. S samostrelom in tremi meči je stekel ven in daljnogled je ostal v koči. Boj je trajal dolgo. Viki in drugi vikingi so se borili do onemoglosti. In na koncu je bila to še ena zmaga vikingov.

Jure Grl, 2. razred Iga vas

ČAROBNI PREDMET

Živel je deček, ki mu je bilo ime Miha. Imel je vrečo, v njej pa kol. Ta kol ga ni nikoli ubogal. Večkrat ga je celo udaril po obrazu. Nekega dne pa je kol pobegnil in se izgubil v mestu. Hodil je in hodil, pa je v četrtem ovinku zagledal čarobni klobuk. Ta čarobni klobuk je bil na tleh. Vsi so ga brcali, da je bil ves umazan. Kol je zaklical: »Pridi, klobuk. Kako ti je ime?« »Saj veš, da klobuki nimajo imena,« je odgovoril klobuk. »No, prav, pa pojdiva naprej po svetu. Mogoče najdeva še koga.« je rekel kol. Hodila sta in zagledala čarobno palico. Ta palica je bila pokrita s prtičkom, tako da ni mogla dihati. Kol je zaklical: »Palica, pridi.« Ko je palica prišla, so vsi skupaj šli naprej. Ko so prišli do gozda, so zaslišali strašen zvok. Med grmi se je pojavila pošast, imela je šest oči in dvajset nog. Kol jo je udaril po obrazu kakor svojega lastnika. Klobuk mu je prekril oči in palica je premagala klobuk. Tako so jo premagali in postali najboljši prijatelji.

Rosvita Prevec, 2. razred Iga vas

ČAROBEN RAČUNALNIK

Nekoč je živela deklica Tjaša. Imela je računalnik. Ampak to ni bil navaden računalnik. To je bil čaroben računalnik. Z njim se je pogovarjala in igrala. Nekega jutra je računalnik zbežal

od hiše. Povsod so ga iskali, a ga niso našli. A ta računalnik je odšel po svoje. Odšli so v gore, a ga ni bilo. Tjaša je pogrešala računalnik. Pomislila je, da je odšel v drugo državo. Mamica je Tjašo povabila na morje. Tjaša se je seveda strinjala. Na morju sta srečali računalnik. Skupaj so odšli domov in Tjaša je bila zelo vesela.

Nuša Ožbolt, 2. razred Iga vas

Ugani, kdo je to!

Star je enainštirideset let. Ime mu je Borislav. Ima modre oči. Je levičar. V trgovini z oblačili je delovodja. Rad ima pse. Je močan in moder mož.

Ime mu je Vinko. Živi v Smeljjevem naselju. Po poklicu je mizar. Rad je meso. Rada ga imam.

Je velik in močan. Ima svetlo modre oči in rjave lase. Je pogumen in odločen. Rad reže drva in rad se stisne k nam, otrokom. Rad ima živali in je velikokrat vesel.

Ime mu je Franci. Velikokrat se z mano igra. Rad me gleda na tekmah. Rad mi pomaga. Ima modre oči. Popravlja klime.

Ima rjave oči in rjave lase. Je visok in močan. Njegov hobi je tek. Ime mu je Marko. Imamo ga radi.

Je visoke postave in je močan. Ime mu je Denis. Po poklicu je strojni tehnik. Ima zelene oči.

Ime mu je Denis. Je velik in suh. Ima rjave oči in skodrane lase. Rad ima jabolka, hruške, meso in krompir. Rad se obleče v kavbojke in kratko majico, obuje pa krokse in superge.

Je visok, delaven in resen. Po horoskopu je devica, po poklicu pa strojni tehnik. Star je štiriinštirideset let. Vstane ob sedmi uri. Ne mara betonirati. Imam ga rad.

Ime mu je Igor. Po poklicu je učitelj. Ima črne lase in zelene oči. Rad je oblečen v modre hlače in majico, obut pa v superge. Star je dvaintrideset let. Živi v Ložu.

Je voznik kamiona. Vidiva se samo med vikendi. Rad se ukvarja z mano in kuhanjem.

Njegove najljubše jedi so špageti, lasanja, juha in lovska pečenka. Ima modre oči, oblečen pa je v zeleno majico in rjave hlače.

Ime mu je Darko. Dela v Kovinoplastiki. Živi v Danah. Ima črne lase in zelene oči.

Učenci 2. razreda:

Borislava, Ajda, Sara, Tian, Tereza, Nejc, Ela, Gašper, Olgica, Ema in Marija

MOJE BIVANJE V DOMU ČŠOD FARA

(učenci 2. r)

Ko smo prišli v Faro, smo kmalu odšli na pohod. Drugi dan je bil zabaven, ker smo odšli v adrenalinski park. Tretji dan je bilo tudi zabavno, ker je bil orientacijski tek. Še enkrat smo odšli v adrenalinski park. Četrty dan je bil rafting. Peljali smo se s čolni.

Žan Zabukovec

V Fari mi je bilo všeč, ko smo šli v adrenalinski park. Všeč mi je bilo tudi, ko smo šli na rafting. V sobah je bilo zelo prijetno. Na lokostrelstvu sem bil drugi. S prijatelji smo veliko kartali. Tam bi z veseljem ostal.

Martin Seljak

Prvi dan sem se zelo veselila odhoda. V adrenalinskem parku je bilo zelo zabavno. Všeč mi je bilo, ker mi starejša sestra ni mogla nagajati. Bivanje v Fari je bilo zelo zanimivo. Malo sem tudi pogrešala starše.

Mirjam Troha

Všeč mi je bila naša soba Medvedji brlog. Zelo všeč mi je bil adrenalinski park. Kosila, večerje in zajtrki so bili okusni. Všeč mi je bil tudi rafting in skupni večer.

Neja Antončič

Prvi dan smo se odpravili k slapu Nežica. Ko smo prišli, je začelo deževati. Drugi dan smo imeli preživetje v naravi. Potem smo šli v adrenalinski park. Tretji dan smo šli na rafting.

Bine Istinič

Prvi dan smo prišli v sobe. Tam je bilo zabavno. V adrenalinskem parku je bilo zelo dobro. V Fari je bilo zelo zabavno. Najbolj všeč mi je bil orientacijski tek.

Ažbe Cimprič

Ko smo prišli vsak v svojo sobo, smo razpakirali. Všeč mi je bilo, da smo lahko 15 minut počivali, ko smo pospravili postelje. Potem smo učiteljici oddali telefone. Tam je zelo lepo in všeč mi je, da smo bili tam 4 dni. Prvi dan smo šli k slapu Nežica. Drugi dan smo šli do

lončarja in na nočni pohod. Tretji dan smo šli s kanuji po reki Kolpi. Četrty dan pa smo šli na lončarsko delavnico.

Natalija Mulec

Všeč mi je bilo lokostrelstvo, orientacijski tek, lončarska delavnica in adrenalinski park. Na raftingu mi je bilo najboljšje. V četrtek zvečer smo imeli kviz. Bilo je zelo zabavno. Tudi v muzeju je bilo lepo. Ko smo se vračali domov, sem si želela ostati.

Ines Tavzelj

Prvi dan smo prišli v Faro. Razdelili smo se v skupine. Naslednji dan smo šli v adrenalinski park. Potem smo šli na rafting. Po raftingu smo šli na orientacijski tek. Zadnji dan smo prečkali mejo.

Anže

Mlakar

Všeč mi je bilo, ko smo bili v adrenalinskem parku in lončarski delavnici in ko smo šli mimo

vrta gospe, ki je imela veliko palčkov. Pri lončarju smo kupili spominke. Orientacijski tek je bil tudi zanimiv. Najbolj pa je bil zabaven družabni večer. Potem pa smo spakirali in odšli domov.

Anja Poje

Ko smo prišli v Faro, smo se sezuli in odšli v svoje sobe. Dekleta iz Starega trga smo bile v isti sobi. Najprej smo razpakirali. Imeli smo pohode. Bivanje v Fari mi je bilo zelo lepo, čeprav sem pogrešala starše. Če bi bilo možno, bi odšla še enkrat.

Megi Frank Porok

V Fari mi je bilo všeč, ko smo bili na raftingu. Tam smo šli čez brzice. Všeč mi je bil tudi adrenalinski park. Plezali smo po stenah. Bili smo tudi na lončarski delavnici. Delali smo iz gline.

Lovro Škulj

Bilo mi je zelo všeč, ker smo imeli pohod. Kosilo je bilo zelo dobro. Tretji dan je bilo super, saj so nas peljali s čolni. V četrtek smo imeli zabavo. Vsak dan smo šli spat ob 22.00.

Jernej Žnidaršič

Všeč mi je bilo, ko smo prišli v Faro. Šli smo na sprehode. Peljali smo se s čolni. Šli smo v adrenalinski park. Igrali smo nogomet. Imeli smo orientacijski tek.

Daniel

Savić

Zjutraj sem prišel na avtobusno postajo. Zložili smo prtljago. Vstopili smo na avtobus. Sedel sem z Markom. Med potjo sva se pogovarjala. Potem smo prišli v Faro. Odšli smo do sob,

oblačila smo dali omare.

Črtomir Žnidaršič

Ko smo prišli v Faro, smo spoznali učitelje in učiteljice. Odšli smo v svoje sobe. Uredili smo si sobe. Najbolj mi je bilo všeč v lončarski delavnici, adrenalinskem parku, raftingu, lokostrelstvu in družabnem večeru. Pri ocenjevanju sob smo dobili vsi 5.

Miha Rupar

V Fari mi je bilo zelo lepo. Všeč mi je bilo, ko smo šli na rafting. Všeč so mi bile tudi sobe. Ko sem bil v adrenalinskem parku, sem se zabaval. Imeli smo zelo dober zajtrk. Na orientacijskem teku mi je bilo všeč vse. Upam, da se bo še kdo tako zabaval, kot sem se jaz.

Tine Zabukovec

Prvi dan se nisem počutil čisto dobro, ker nisem čisto vedel, kje je kaj. Naslednje tri dni je bilo že boljše. Tretji dan je bil družabni večer. Imeli smo tudi preživetje v naravi. Zadnji dan mi je bilo najlepše.

Bine Istinič

V Fari je bilo zelo lepo. Zelo lepo mi je bilo zato, ker smo šli v adrenalinski park in rafting. . Najboljše je bilo na raftingu. Všeč mi je bilo zato, ker smo sami veslali. Pogrešal sem tudi starše. Ko smo šli domov, sem komaj čakal, da se odpočijem.

Mark Mlakar

Bilo mi je zelo všeč. Ko smo razpakirali, smo šli do slapa Nežica in še na pokopališče svetega Štefana. Pozvonili smo na zvon želja. Prišli smo v sobe. Imeli smo kosilo in počitek.

Julija Žnidaršič Svenšek

GROZNI GAŠPER

Opis osebe

Kdo ne pozna groznega Gašperja? Da, tistega Gašperja, za katerega vsi pravijo, da je res grozen otrok. A zakaj je grozen? To pa zato, ker si vedno kaj porednega izmisli in to tudi stori. No, za tiste, ki pa slučajno še niste slišali zanj, pa naj vam ga opišem.

Gašper je na prvi pogled čisto običajen fantek, tak kot jaz ali ti. Je približno mojih let, rjavih razmršenih las, živahnih oči in nagajivega nasmeška. Tudi oblači se čisto po naši fantovski modi. Ponavadi je v rumenem puloverju z modrimi črtami ter kavbojkah, na nogah pa ima Allstarke.

Najbolj zanimiv pa je njegov hobi. Ta je nagajanje, nagajanje in spet nagajanje. Tudi kadar poskusi biti res priden, se mu sfži in Gašper zopet ušpiči neumnost. Seveda pa ima Gašper tudi eno nadlogo, ki jo mnogi izmed nas poznamo, mlajšega brata. Ta je na Gašperjevo nesrečo njegovo pravo nasprotje. Ampak Gašperju res ne zmanjka idej o tem, kaj porednega lahko še stori. Največkrat pa s sosedo, Muhasto Majo, prav tekmujeta, kdo bo ušpičil večjo neumnost.

Gašper pa je tudi velik gurman. Najraje ima pico, ocvrt krompirček, za sladico čokoladno torto, za malico pa čokolado in bombone. K tej izbrani hrani pa spadata tudi kozarček ali dva kokakole.

Je pravi mojster v pospravljanju sobe, saj je njegova soba prav tako lepo pospravljena kot moja in res ne razumem mamic, ki se jezijo nad nekakšnim neredom v njej. Midva z Gašperjem vedno VSE najdeva. Ali sem mogoče že omenil, da ima Gašper tudi svojega ljubljénčka? To je Čekan-njegov hrček.

Da, tale Gašper je vsekakor nežna dušica, saj je zelo navezan na svojega plišastega medvedka Ubijalca, s katerim se vsak večer v postelji stisneta in skupaj zaspita. Le kdo ne bi imel rad takega otroka! Ko odrastem, vem, da bom tudi jaz imel svojega Gašperja.

Matevž Mohar, 4. a

Osnovna šola nekoč ...

Moj dedek je hodil v šolo v Stari trg, kjer sedaj stoji občina. V šolo je začel hoditi leta 1943, med drugo svetovno vojno, zato v šoli ni bilo rednega pouka, ker so bili v Starem trgu italijanski vojaki. V razredu je bilo tudi po 40 učencev. En učitelj je učil vse predmete.

To pa so bili: računstvo, zgodovina, slovenščina, prirodopis, zemljepis, telovadba, glasba in še kaj. V razredu so bile stare klopi, table, zemljevidi. Pisali so z nalivnimi peresi, ki so imeli lesen ročaj in železno konico. V šolo so hodili peš 3 km. Pouk je trajal 8 ur, imeli niso nobene malice, razen če je kdo kaj prinesel do doma, in tudi nobenih odmorov in počitnic ni bilo. Kjer je bil to pouk med vojno, je bil nereden in tudi po 14 dni ali več niso šli v šolo. Ko pa je bilo 1945 leta vojne konec, so v šolo začeli hoditi bolj redno. Šola je bila zelo stara. Sedeli so v klopih po dva, v kotu pa je bila tudi oslovska klop.

Nika Kočevar, 4. a

Moja mamica je hodila v OŠ v Postojni. Obiskovati jo je začela, ko je bila stara 7 let, šolanje pa je trajalo 8 let.

V razredu je bilo 27 učencev, veliko jih je bilo tudi iz ostalih republik bivše države Jugoslavije. Veliko so se pogovarjali in učili o takratni domovini – državi Jugoslaviji, njenih republikah, o njenem nastanku in narodno osvobodilnem boju ter takrat umrlem predsedniku Titu. Veliko so prepevali partizanske pesmi, se udeleževali prireditev in slovesnosti v čast državi, voditelju Titu ter vojski.

Učitelji so bili strogi, saj so neubogljive učence kaznovali tudi z udarci. Tujega jezika so se začeli učiti v 5. razredu. Učili pa so se tudi srbohrvaškega jezika, ki je bil uradni jezik Jugoslavije. Seveda so se morali naučiti tudi brati in pisati v cirilici. Ocene za vse predmete so bile od 1 do 5, razen pri telesni, likovni in glasbeni vzgoji, kjer so bile ocene opisne: zelo uspešno, uspešno in manj uspešno. Ocenjeno je bilo tudi vedenje, in sicer: vzorno, primerno in manj primerno.

Učenci so bili v 1. razredu iz cicibančkov sprejeti v pionirje. V ta namen je bila vsako leto slovesnost, kjer so prvošolci svečano in ponosno prisegli, da se bodo pridno učili. V znak pionirstva je vsak prejel modro pionirsko kapico, ki so ji rekli titovka, in rdečo rutko. V 7. razredu pa so bili vsi učenci pionirji sprejeti v mladince.

Matevž Mohar, 4. a

EKO SMREČICA

Za izdelavo okraskov za smrečico smo uporabili samo odpadni material, zato nismo imeli dodatnih stroškov. Snežinke in girlande za obrobo smo izdelali iz na eni strani potiskanega belega pisarniškega papirja. Razrezali smo ga v trikotnike dveh različnih velikosti in jih zvili v tulce. Odpadne kartonske kroglice smo pobarvali rdeče. Za girlande smo manjše tulce in kroge nanizali na vrvico, iz večjih pa smo oblikovali snežinke. Za bolj slavnosten in bleščeč videz smo iz tetrapakov, ki imajo notranjo stran srebrno, izrezali kroge in jih sestavili v balončke. Ptički iz voska na lesenih ščipalkah pa dajejo smrečici nostalgičen videz.

učenci 4. a

RAZMIŠLJANJA UČENCEV 4. A O MESECIH

FEBRUAR

V tem mesecu se pust začne. Je tudi veliko maškar, ki hodijo v hiše po sladkarije.

Ta mesec je mesec dobrote, ki ga ne pozabimo nikdar. Ko pa pride, pa je veselje še večje. To je mesec, ki priključuje pomlad. Za dobre dni.

Manca Perušek, 4. a

MAJ

Moj najljubši mesec je maj. V mesecu maju mi je najljubše, ko se ogreje. Začne se košnja trave in delo na vrtu. S prijatelji smo veliko na svežem zraku. Veliko časa igramo nogomet. Začenja se sezona piknikov. Vse že diši po počitnicah in morju. Maj je naš najljubši mesec, zato smo tako poimenovali tudi našega psa.

Mark Lenasi, 4. a

JULIJ

V tem mesecu so že počitnice. Takrat že začnemo razmišljati o morju. Vsi v kopalke hitimo in na plažo zdrvimo. Ta mesec si res spočijemo. Poletji imamo vsi veliko domišljije. Takrat se vedno nekaj novega zgodi. Za dobre poletne dni. Da vsak dan sonce se smeji.

Manca Perušek, 4. a

DOMIŠLJIJSKI SPISI

Srečal sem vesoljca

Nekega lepega poletnega dne sem se vozil s kolesom po gozdu. Kar naenkrat sem na gozdni poti zagledal razpočen leteči krožnik. Stopil sem s kolesa in se približal. Za letečim krožnikom sem opazil zelenega vesoljca, ki je popravljaval leteč krožnik. Vprašal sem ga, kako mu je ime. Odgovoril mi je, da mu je ime Šupko. Vprašal sem ga, od kod prihaja. Rekel mi je, da je z Jupitra. Prosil me je, če mu lahko pomagam popraviti leteči krožnik. Privolil sem in šel domov po vijake. Pomagal sem mu popraviti leteči krožnik. Obljubil mi je, da mi bo naslednji dan v zahvalo prinesel leteči krožnik ter se odpravil proti domu.

Jure Mlakar, 4. b

Srečala sem vesoljce

Mami me je poslala v gozd, da bi nabrala gozdne jagode. Šla sem na gozdno jaso. Tam sem nabirala jagode.

Naenkrat sem zagledala tri nenavadne pojave. Strah me je bilo, a kljub temu nisem zbežala domov. Pojave so se mi vedno bolj približevale, noge pa so se mi vedno bolj tresle, a zanimalo me je, kdo so. Ko so se mi približali, sem jih bolj jasno videla. Najprej sem mislila, da so kakšne čudne živali, vendar sem hitro ugotovila, da so vesoljci. Noge so se mi nehale tresti, srce mi je še vedno močno razbijalo. A še vedno me je zanimalo: Kako jim je ime? Nekaj časa je med nami vladala tišina. Potem me je najmanjši od njih vprašal, kdo sem. Odgovorila sem, da mi je ime Klara. Tudi jaz sem jim zastavila vprašanja, in sicer kako jim je ime in od kod prihajajo. Odgovorili so mi, da je največji Mišmaš, srednji Šašpaš in najmanjši Tolovaj. Prihajajo s planeta Pluton. Povabila sem jih k sebi domov. Strinjali so se in odšli smo domov. Najprej sem mami odnesla jagode, nato pa z novimi prijatelji odšla v svojo sobo. Naučila sem jih različnih iger, kot so Flash, Enka, Človek ne jezi se, Črni Peter in sestavljali smo sestavljanke. Sladkali smo se z bomboni, s čokolado in tudi z marmelado. Med sladkanjem smo se pogovarjali, kakšno je življenje na Plutonu. Med pogovorom je v sobo stopila mami. Zakričala je od groze, ko jih je zagledala. Nato jih je hotela s kuhalnico pretepti. A sem jo ustavila. Plutončki so se oddahnili. Mami me je vprašala, kdo so pošasti. Odgovorila sem ji, da niso nikakršne pošasti, ampak Plutončki. Mami je bilo vse jasno, zato je odšla iz sobe. Plutončki so me povabili, da bi z njimi odšla na Pluton. Takoj sem sprejela povabilo. Stekli smo do jase, kjer sem nabirala jagode. Z njihovim letečim krožnikom smo odleteli na Pluton. Po srečnem pristanku na njihovem planetu smo odšli v njihovo hišo. Tam smo se igrali plutonske igrice. Ko sta minila dan in noč, so me Plutončki odpeljali nazaj na

Zemljo. Za spomin so mi podarili najnovejšo igrico, ki jo igrajo vsi na Plutonu. Jaz pa sem jim podarila kocke, da bodo lahko igrali Flash.

Ko sem prišla domov, me je mami čakala pred vrati. Vprašala me je, kje sem se potepala. Odgovorila sem ji, da sem se potepala po planetu Plutonu. Mami je tej zgodbi verjela in bila je vesela, da sem se vrnila. Objela me je in skupaj sva odšli spat.

Klara Kraševc, 4. b

Srečala sem vesoljčka

Ko sem prejšnji teden delala domačo nalogo, sem opazila letečo napravo, ki je pristala na travi pred našo hišo.

Iz nje sta stopila vesoljčka. V hipu sta se prikazala v moji sobi. Imela sta štiri majhne noge, ki so čudno štrlele iz trupa. Sredi kvadratnega obraza sta imela velike vijolične oči in modra usta. Uhlje sta imela velike kot največji afriški slon. Vsa začudena sem ju vprašala, kdo sta in od kod prihajata. Povedala sta, da sta Smejček in Skokica z Venere. Čudila sem se njunima velikima uhljema. Razložila sta mi, da se z njima hladita, saj je Venera zelo vroč planet. Prosila sta me, da jima pomagam izdelati ogromno letečo posodo, ki bo prenašala toliko vode, kolikor jo potrebujejo. Sonce je grozilo, da jih bo sežgalo in potrebovala sta hitro pomoč. Izdelali smo jo iz magnetnega kamenja in posebnih kovinskih vrvic. Posodo smo napolnili z vodo iz bližnjega potoka. Z letečo napravo magnetne fige sta vesoljčka pripeljala vodo na Venero. Rastline so ponovno zacvetele.

Tako sta Smejček in Skokica rešila svoj planet. Vesela sem bila, da sem pomagala rešiti Venero.

Larisa Suhadolnik, 4. b

LUNA

Luna nas uspava,
ker je preveč zaspana.

Polnoč je odbila
in luna nas je v postelji dobila.

Ko bomo zjutraj vstali,
se bomo skupaj z luno smejali.

Jera Kandare, 4. b

Zala Mohar, 7. a

Umazan tovornjak

Prišel je tovornjak,
ves umazan in težak.
Pripeljal ga je črn stric,
ves umazan od potic.

Razložil je debele deske,
ki so bile težke.
Prevrnil je paleto desk,

oči kričal kakor blesk.

Jure Mlakar, 4. b

Aleksandra Mahne, 9. b

LETNI ČASI

Leto sestavljajo letni časi,
zvrstijo se eden za drugim počasi.

Pozimi na šipah ledene so rože,
poleti najraje bi skočil iz kože.

Spomladi drevje ozeleni,
jeseni v različne barve listje spremeni.

Klara Kraševc, 4. b

Kje skriva se Ava?

Tam, kjer se pije kava.
Kako vroča pa je kava?
Vročča kot lava.

Kaj pa krava,
če polije jo lava?
Če polije jo lava,
postane pečena zabava.

Kje pa je krava?
Tam, kjer je posušena trava.
Kje pa je posušena trava?
V hlevu, kjer pričinja se zabava.

Tim Žnidaršič Svenšek, 6. a

A še vedno ne vem, kjer skriva se Ava.
Kje skriva se Ava?

Tam, kjer so kava, lava, krava, zabava in
trava,
tam skriva se Ava.

Klemen Mihelčič, 4. b

LISICA TATICA

Lisica tatica

pride v gozd
in odtrga grozd.

Mama dama jo
vidi in zarjovi:
Ne smeš sama trgati.

Raje se igray igro
in pri tem pazi na iglo.

Larisa Suhadolnik, 4 . b

Gozd

Naša **lisica**
je prava **tatica**.
Vsak dan gre čez **most**
in jo popiha v **gozd**.

Videla je **tigra**
začela se je **igra**.
Zaskrbljena je **mama**,
ker ostala je **sama**.

Lea Bavec, 4. b

Kužek

Kužek laja hov, hov,
ne zna več domov.
Ga tačka boli in
hitro zaspi.

Zjutraj se zbudi,
ga še tačka boli.
Kužek laja hov, hov
in steče domov.
Deklica je mlada
in ima psičke rada.

Neja Sterle, 4. b

Mačja pesem

Maček je prijazna zver,
na kavču ima svoj kvartir.
Miške male rad lovi,
kadar glasno ne smrči.

Meni všeč je sladoled,
mačku pa diši briket.
Prav dobro se imava,
ko pred hišo se sladkava.

Nejc Ožbolt, 4.b

MATIJA

Matija spleza na drevo,
da mu le ne bo slabo.
Iz drevesa pade hruška,
na glavi je pa buška.
Matija zelo rad se igra za kolosej,
tako zelo hiti, mi že vemo, zakaj se mu
mudi.

Rebeka Gornik, 4. b

Zavetje našli smo vsi

Zavetje našli smo vsi,
ki bežali smo pred psi.

Nekoč zrlí soncu smo v
oči,
drug drugemu dajali moči.

A zlo zastrlo nam je
pogled,
naš smeh ni več odmeval
v nedogled.

Tišina kričala je v noč,
izgnani v njej smo našli
novo moč

Rebeka Gornik, 4. b

IGAVČKI

Mi Igavčki v novo šolo
smo šli.

Zdaj smo četrtarčki
in nismo več smrkavčki.

A spet je tam poštevanka,
ki je za nas kot
izštevanka.

To Marjetki vseč ni
zato včasih kar ponori,
in bombona nihče ne
dobi.

A zdaj bomo pridni mi,
da vsak bombon dobi.

In tudi tako slabo ni,
saj Marjetka za nas lepo
skrbi.

Mi smo pravi četrtarčki
v novi šoli 1, 2, 3.
Špela Turšič, 4. b

NAŠA LISICA

Naša lisica je
prava mica.

Šla je v gozd
nabirat grozd.

To je prava igra,
kjer lisica miga.

Ko je lisica prišla domov,
je pojedla en bombon.

Pri tem jo je dobila mama,
in ji dala vruga.

Špela Turšič, 4. b

Bivanje v ČŠOD dom Lipa

V ponedeljek zjutraj smo se za pet dni odpeljali v Črmošnjice. V ČŠOD Lipa smo prišli ob desetih. S tremi sošolci sem si delil sobo. Prvi dan smo si ogledali dom Lipa z okolico. Naslednji dan smo merili vodo z vodnim termometrom. V potoku smo lovili živali. Ulovili smo vodnega raka z velikimi kleščami. Ugotovili smo, da je voda čista, ker v njej živi rak. Ujeli smo še vodnega pajka, tri žabe in žuželke. Živali smo si ogledali in jih spustili nazaj v vodo. Najbolj sem se zabaval pri streljanju z lokom. Zadel sem sredino. Uživali smo pri tabornem ognju. Noge so me bolele od pohoda, saj smo prehodili sedem kilometrov. Plezali smo po plezalni steni, prišel sem do vrha. Zadnji dan smo se vozili s kolesi. V Črmošnjicah je bilo lepo, ampak doma je najlepše.

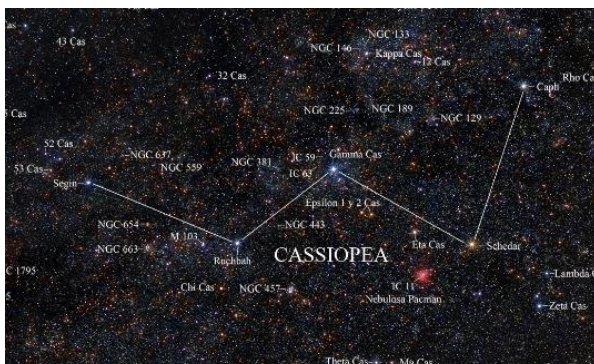
Jure Mlakar, 4. b

V ponedeljek zvečer smo šli na nočni pohod. Iskat nas je prišel učitelj Tone. S seboj smo vzeli petrolejke. Odšli smo do cerkve, ki je bila na hribu pri gozdu. Tam smo poslušali čričke, žuborenje potoka in avtomobile. Na nebu smo videli Mlečno cesto, Veliki in Mali voz in tudi Kasiopejo. Nato smo se odpravili nazaj v dom Lipa. V domu smo se po nočnem pohodu stuširali. Potem sta nam učiteljici prebrali zgodnico za lahko noč. Po končanem branju smo se odpravili v postelje in zaspali.

Klara Kraševc, 4. b

V Lipi sem bil en teden. Moja najljubša dejavnost je bil nočni pohod. Približno ob osmi uri smo se zbrali na igrišču. Vsak drugi par je dobil svojo petrolejko. Učitelju smo sledili do gozda in še malo naprej. Ob poti smo odložili petrolejke in nadaljevali pot v temi. Tako smo prišli do cerkve in se tam ustavili. Tam smo imeli pouk o zvezdah. Učitelj nam je pokazal Veliki voz, Mali voz, Kasiopejo in zvezdo Severnico. Bilo mi je zanimivo. Potem smo šli v temi nazaj do svetilk. S svetilkami smo šli do začetka asfalta in tam nam je učitelj še enkrat pokazal Kasiopejo. Potem smo se vrnil v dom. Na pohodu je bilo zelo zanimivo. Zvezde bom še opazoval.

Nejc Ožbolt, 4.b

SLIKA 1:

<https://www.google.si/search?q=kasiopeja+zvezda&biw>

V CŠOD Lipa mi je bilo všeč. Najboljše je bilo, ko smo delali sliko iz gozdnih materialov. Učiteljica nam je povedala, kaj in kako naj naredimo. Razdelila nas je v skupine. Uporabili smo žagovino, listje, travo, rože ... Veliko slik je bilo krasnih. Na naši sliki je bilo prikazano drevo, veverica, gore in sonce. Naredili smo tudi okvir iz žagovine. Bila je lepa velika slika. Dogovorili smo se, kdo bo kaj delal. Ko smo vsi končali, nas je učiteljica fotografirala. Učiteljica Irena nas je pohvalila. Ogleдали smo si tudi druge slike. Bile so zelo lepe. Tega dneva nikoli ne bom pozabila.

Lea Bavec, 4. b

Moj najlepši dan v domu Lipa je bil, ko smo se z učiteljico Ireno odpravili v gozd. Razdelili smo se v štiri skupine. V naši skupini smo bile: Neja, Nina, Rebeka in jaz. Dogovorili smo se, da bomo izdelali sliko iz naravnih materialov. Ti materiali so bili: žagovina, kamni, lubje, listje dreves, pesek, storži, palice, mah in panj.

Ustvarile smo sliko z naslovom Gozd. Smreko smo naredile iz lubja. Za veje smo uporabile palice, listi so bili listi pravih dreves. Naredile pa smo tudi gore iz kamnov, sonce iz žagovine, veverico iz češarkov in žagovine. Na koncu smo si ogledali izdelke naših sošolcev. Poleg naših izdelkov nas je učiteljica Marjeta slikala.

Po končanem projektu smo se srečni vrnil v dom Lipa. To je bil res lep dan.

Nana Kočevar, 4. b

V torek smo imeli lokostrelstvo. Pri tej dejavnosti nas je poučeval učitelj Damjan. Razdelili smo se v dve skupini. Bila sem v drugi skupini.

Na začetku nam je povedal, kako se uporablja lok in kako se pravilno postaviš. Vsi smo ga pridno poslušali. Ko nam je vse razložil, smo začeli s streljanjem.

Na začetku me je bilo malo strah. Že po prvem strelu je bil občutek boljši. Ko sem ustrelila zadnjo puščico, pa sem bila prav zares vesela. Nato pa nam je učitelj povedal, da bomo tekmovali. Tekmovali smo v dvojicah. Moja nasprotnica je bila Jera. Premagala sem jo. Počutila sem se zelo dobro. Po zaključku streljanja smo odšli na malico.

Lara Gerbec, 4. b

V četrtek smo plezali po plezalni steni. Pred plezanjem nam je učitelj pokazal plezalno opremo. Plezalno opremo sestavlja: čelada, grigri, varnostni pas, vrv in plezalni čevlji. Potem smo šli plezat. Najprej smo plezali po nizki plezalni steni. Ko smo jo preplezali, smo preplezali še visoko steno. Ko sem prišla do vrha plezalne stene, sem se dotaknila stropa. Nato me je učitelj spustil dol. Čeprav sem se malo bala, mi je bilo zelo všeč. Naučila sem se, da brez prisotnosti odrasle osebe ne smem plezati.

Larisa Suhadolnik, 4. b

Najprej smo šli v garažo. Tam smo si naredili čelade. Potem smo šli po kolesa, ki smo jih odpeljali do igrišča. Na igrišču je bil poligon, na katerem je bilo 7 ovir. Bil sem v skupini, ki je popravljala ovire. Drugi so kolesarili. Potem smo se zamenjali. Nekatere ovire so bile težje, nekatere pa lažje. Meni je bila najlažja ovira prestavljanje kocke iz enega stojala na drugega. Naučil sem se, da je potrebno zavore držati ves čas vožnje. S kolesom smo vozili tudi slalom. Učitelj nas je naučil, da s sprednjo zavoro bolj zaviramo kot z zadnjo. Odslej bom še bolj užival v kolesarjenju.

Klemen Mihelčič, 4. b

Ko smo bili v šoli v naravi, smo se vozili tudi s kolesom. Kolesa smo si izposodili v domu Lipa. Moje kolo je bilo rdeče barve. Kolo je bilo že staro, zato je ob gumo drgnila strehica. To mi ni bilo všeč. Raje bi videl, če bi lahko pripeljal s seboj svojega. S kolesom smo se vozili pol ure. Ko smo pospravili kolesa, smo šli na kosilo. Ta dan mi je ostal najbolj v spominu.

Nejc Modec, 4. b

V ponedeljek zvečer smo šli na nočni pohod. Iskat nas je prišel učitelj Tone. S seboj smo vzeli petrolejke. Odšli smo do cerkve, ki je bila na hribu pri gozdu. Tam smo poslušali čričke, žuborenje potoka in avtomobile. Na nebu smo videli Mlečno cesto, Veliki in Mali voz in tudi Kasiopejo. Nato smo se odpravili nazaj v dom Lipa. V domu smo se po nočnem pohodu stuširali. Potem pa so nam učiteljice prebrale zgodbico za lahko noč. Po končanem branju smo se odpravili v postelje in zaspali.

Klara Kraševc, 4. b

France Prešeren: Povodni mož

Nadaljevanje zgodbe

Vrtinec so videli čolnarji dereč, al Urške videl nobeden ni več ...

Potem je povodni mož Urški pričaral škrge in potovala sta dneve in noči in končno sta prispela do lepega gradu.

Urška je bila začudena in povodni mož ji je povedal, da je kaznovana in morala bo postati njegova služabnica. Urška je pridno služila. Minilo je dolgo časa in spominjala se je dni, ko se je pripravljala na zabavo. Postala je žalostna, saj pri povodnem možu ni bilo nič zabavnega. Odpravila se je v sobano, kjer je na prestolu sedel povodni mož. Prosila ga je, da jo spremeni

nazaj v človeško dekle. Povodni mož je rekel, da jo lahko spremeni, ampak da mora obljubiti, da se ne bo več norčevala iz drugih ljudi. Urška je obljubila, da se bo od zdaj naprej lepše obnašala. Povodni mož se je odpravil in z Urško sta plavala in plavala. Prišla sta v reko Ljubljanico na trg. Skočila sta iz vode. Ljudje so bili začudeni in povodni mož je Urško spremenil v dekle.

Urška se je vsem opravičila. Povodni mož je skočil v vodo in izginil. Urška pa je živela srečno do konca svojih dni.

Nejc Ožbolt, 4.b

Vrtinec so videli čolnarji dereč,
al Urške videl nobeden ni več ...

Ko sta se povodni mož in Urška potopila, se je Urška spremenila v povodno ženo, povodni mož pa jo je zaradi izkoriščanja zaprl v ječo, dokler niso minila tri leta.

To jo je izučilo, zato jo je izpustil. Ko je prišla iz ječe, je šla na Ljubljanski trg v podobi Urške. Vsem moškim se je opravičila in ni bila več tako izkoriščevalska.

Našla si je moža in se z njim poročila. Dobila sta tri deklice in dva dečka. Srečno so živeli do konca svojih dni.

Ali mislite, da povodni mož še živi?

Kandare Jera, 4. b.

Vrtinec so videli čolnarji dereč, al Urške videl nobeden ni več ...

Ko sta izginila v vrtincu, ju je vrtinec prinesel v grad pod vodo. Urška je začela plavati, da se ne bi utopila in za vedno ostala pri povodnem možu.

Povodni mož jo je želel zgrabiti za noge, pa mu je ušla. Tekla je in tekla proti domu. Ko je Urška pritekla domov, je staršem povedala, da jo je nekdo želel ugrabiti.

Starši ji niso verjeli. Naslednji dan je srečala Prešerna na Starem trgu, kjer se je spet igralo in plesalo. Prešeren je bil lep, kot da je bogat. Urška si ga je takoj zaželela.

Vprašal jo je, če bi zaplesala z njim. Ko sta se prvič zasukala, se je kar naenkrat prikazal povodni mož. Hotel jo je zgrabiti, pa mu je Prešeren zažugal, dobil jo boš, če

bom jaz umrl. Povodni mož pa ni hotel nobenemu nič narediti. Zagrozil mu je, da bo priklical tako močno nevihto, da bo razkrilo strehe. Prešeren pa je rekel, naj vzame

njega. Povodni mož pa ni bil zadovoljen z njim. Naslednji dan so bile poplave. Urška je vedela, da jo hoče povodni mož dobiti nazaj. Minilo je eno leto, povodni mož

je že obupal in za vedno izginil v svoje kraljestvo.

Urška se je zaljubila v Prešerna, ker jo je rešil tega povodnega moža. Prešeren je od Urške zahteval, da fantov ne izkorišča več. Urška ga je ubogala.

Urška in Prešeren sta se poročila in imela tri otroke.

Vika Zgonec, 4. b

MOJ NAJLJUBŠI KNJIŽNI JUNAK

Moj knjižni junak je Mavrična ptica. Všeč mi je predvsem zato, ker je knjiga angleška. Ima zelena, rumena, modra in oranžna peresa. Njen rep je zelen, glava pa je modra in porisana s črnimi vzorci. Zelo rada je imela rože, ki so bile pisane.

Rebeka Gornik 4. b

Moja najljubša književna oseba je Ignacija iz knjige Ignacija in njen angel.

Všeč mi je zato, ker je imela rada svojega moža.

Bila je mlada grofica, odločna in lepa.

Vika Zgonec, 4. b

Moj najljubši knjižni junak je Muca Copatarica, ker imam rada muce. Rada jo imam, ker je prijazna, saj je vsem otrokom zašila copatke. Muca Copatarica ima belo telo. Na glavi ima velike črne uhlje. Ima zelene oči in črn gobček, iz katerega štrlijo brčice. Oblečena je v vijolično krilo, na repu pa ima zavezan vijolični trak. Obuta je v rumene copate.

Larisa Suhadolnik, 4. b

ČUDEŽNO ZDRAVILO ZA BOLNO MATER

Nekoč predavnimi časi je živel kraljevič. Kralj in kraljica sta želela, da si izbere ženo. Kralj je poslal v vas sla, da bi oznanil, da so vsa dekleta povabljeni na zabavo. Kraljevič si bo med njimi izbral ženo. Veliko deklet je prišlo v grad v upanju, da se bodo poročile s kraljevičem. Kraljevič si je izbral najlepšo med njimi, Ignacijo. Ta pa je bila tudi najbolj revna. Kraljeviču

so se posmehovale, a on je izbral. Kralj in kraljica nista bila ravno vesela dekleta, vendar sta jo sprejela. Kraljevič se je poročil. S svojo ženo Ignacijo sta hodila k jezeru, sprehajala sta se po travnikih polnih cvetlic in po čudovitem grajskem vrtu. Nekega dne je Ignacija zagledala bele vrtnice in se spomnila na bolno mater. Postala je žalostna. Kraljevič je to opazil in jo vprašal, zakaj je žalostna. Povedala mu je o bolni materi. Želel ji je pomagati. Tja je poslal svojega zdravnika. Ta je povedal, da bo mami pomagalo le čudežno zdravilo, ki se naredi iz Čudežne rože. Zelo težko jo najdeš, ker je majhna in zelena. Ignacija se je s svojim možem odpravila iskat Čudežno rožo. V gozdu sta srečala medveda, ki je v zrak držal šapo. Bila je zlomljena. Kraljevič in Ignacija sta pomagala medvedu in šapo zavila v robec. Medved je spregovoril in se zahvalil. Izpolniti jima je hotel eno željo. Povedala sta, da iščeta Čudežno rožo za bolno mater. Medved jima je pokazal, kje raste. Ignacija je nabrala nekaj cvetov. Medvedu se je zahvalila in odšla k bolni mami. Skuhala ji je čaj in mama je zelo hitro ozdravela. Vzela sta jo k sebi na grad. Rodile so se jima tri deklince, ki so bile lepe kot njihova mamica. Živel so srečno do konca svojih dni.

Vika Zgonec, 4. b

SLAB DAN

Za devetimi gorami, za desetimi vodami je živel kraljevič s tremi sinovi, ti pa so imeli bolno mater. Bolni materi ni ostalo veliko časa, zato so se nekega dne sinovi odločili, da bodo našli zdravilo. Kraljevič jim je dal nekaj denarja ter puško, da bi se branili pred zvermi. Sinovi so odšli. Sami so tavalili po ulici in spraševali za zdravila. Nihče jim ni odgovoril. Ko pa so naleteli na tri deklince, so mislili, da jim bodo te kaj povedale. Te so jih odpeljale v gozd. Rekle so, da ko bodo našli nekaj rjavega in velikega, takrat jim bodo dale čudežno zdravilo. Sinovi so iskali že pet ur, a te stvari niso našli. Ta stvar je našla njih. Bil je rjav in velik medved. Najmlajša brata sta se bala, a najstarejši se ni. S puško je zadel medveda. Bratje so hitro stekli do deklic, te pa so jim dale čudežno zdravilo. Bilo je veliko in rjavo. Stekli si domov in žalostno izvedeli, da je mati umrla. Veseli so bili, ker so vedeli, da je bolna mati umrla z mislijo, da ima dobre sinove ter dobrega moža. Čudežno zdravilo pa so potem dali medvedu. Medved je srečno vstal, deklince so odšle v drugo deželo pomagati ljudem in sinovi so našli žene ter imeli otroke in vnuke.

Rebeka Gornik, 4. b